

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
22 У 17456/22 (2015)
06.04.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зорице Китановић, председника већа, Весне Даниловић и Елене Петровић, чланова већа, са судским саветником Сара Ресимић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., Улица ... број ..., кога заступа Бранислав Стојановић, адвокат из Београда, Улица милешевска број 48, поднетој против туженог Лекарске коморе Србије, Београд, Улица краљице Наталије број 3, ради поништаја решења број 4654 од 26.12.2014. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 06.04.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења председника Суда части и Регионалне лекарске коморе Београд број Ди-40-534/2014 од 24.10.2014.године, којим је обустављен поступак покренут по предлогу тужиоца пред Судом части Регионалне лекарске коморе Београд, против спец. др. мед. ББ, специјалисте ортопедије, јер нису испуњени формални услови за вођење поступка.

У тужби, поднетој Управном суду дана 28.01.2015. године, преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. У вези са тим наводи да тужени орган у оспореном решењу није ценио ниједан од навода жалбе, нити је узео у обзир доказе приложене уз жалбу. Такође, није узео у обзир ни прописе на које се тужилац позвао у жалби а које је тужени био дужан да примени. Сходно томе јасно је да тужени орган није ни утврђивао чињенице изнете у жалби, нити је ценио приложене доказе, што је неминовно довело до тога да је донео незаконит акт. Позивајући се на одредбу члана 218. став 1. Статута, сматра да из приложених доказа уз жалбу несумњиво произлази да је наведени лекар извршио истовремено повреде професионалне дужности, али и угледа члана Коморе, тако да је Комора била дужна да и по службеној дужности покрене и води поступак

против наведеног лекара, како би заштитила свој углед и углед лекарске професије у целини. Сматра да је као оштећено лице овлашћен да поднесе предлог за покретање дисциплинског поступка пред Судом части против наведеног лекара, те да је тужени орган био у обавези да примени одредбу члана 39. Закона о општем управном поступку и усвоји жалбу тужиоца, а првостепеном органу наложи да спроведе поступак по пријави подносиоца предлога који има положај странке. Наводи да је лекар против кога је поднео предлог за покретање поступка пред судом части Регионалне лекарске коморе Београд, дана 24.09.2014.године, поступао незаконито и несавесно и тиме извршио повреду професионалне дужности и угледа члана Коморе, јер је дана 13.05.2014. године у 10,13 часова примио на здравствени преглед ВВ, бившу свастику, а у 10,21 часова ГГ, бившу супругу тужиоца, због наводних повреда које су исте задобиле два дана раније, односно у недељу 11.05.2014. године око 11,00 часова. У складу са чланом 50. Правилника о начину и поступку остваривања права из обавезног здравственог осигурања ("Службени гласник РС"бр.20/10), Ургентни центар пружа хитну медицинску помоћ, која представља непосредну-тренутну помоћ која се пружа да би се избегло довођење осигураног лица у животну опасност, односно, непоправљиво и озбиљно слабљење или оштећење његовог здравља или смрти. У складу са наведеним прописом, Ургентни центар пружа ту врсту здравствених услуга и санира повреду у року од 24 сата од момента када су повреде задобијене. Према томе, наведени лекар у овом случају поступа мимо наведеног прописа, јер је наведена лица примио на преглед 48 сати након наведеног навошења повреда, а такође 13.05.2014. године у 10,13 часа, односно у 10,21 часа било је редовно радно време када такве наводне повреде евидентира и установа примарне здравствене заштите код изабраног лекара у Дому здравља. Из наведеног разлога, Ургентни центар је био дужан да ГГ и ВВ упуту у Дом здравља у коме исте остварују примарну здравствену заштиту, на истоветан начин како је поступљено и са тужиоцем дана 21.07.2014. године. Тужилац указује на чињеницу да у ситуацији да се стварно радило о повредама, наведени лекар је у складу са Општим протоколом о поступању и сарадњи установа, органа и организација, у ситуацијама насиља у породици и у партнерским односима, био дужан да случај насиља пријави надлежној Полицијској управи и јавном тужилаштву. Из наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, као и да обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара и таксе на тужбу и пресуду по ТТ, а у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Притом, позивајући се на одредбу члана 45. и 46. Закона о коморама здравствених радника ("Службени гласник РС", бр. 107/05, 99/10), сматра да се против коначне одлуке Суда части у Комори здравствених радника само "члан Коморе" може покренути управни спор и то само у случају који је дефинисан у одредби члана 46. став 2. Закона о коморама здравствених радника. Како је овде у питању тужба којом предлагач покреће управни спор против коначног решења председника Врховног суда части Лекарске коморе Србије, тужени сматра да је оваква тужба у директној колизији са одредбама из члана 45. и 46. Закона о коморама здравствених радника, а посебно имајући у виду да се у поступку пред Судом части сходно примењују одговарајућа правила управног поступка о усменој расправи, доказивању, записнику и достављању, ако овим законом није другачије одређено, како то и дефинише одредбама из члана 45.

овог закона. Наводи да није основано позивање тужиоца на одредбу члана 218. став 1. Статута Лекарске коморе Србије (“Службени гласник РС”, бр. 111/06, 68/08, 14/10, 36/11, 43/11 и 22/12), којом дефинише да се поступак покреће предлогом пацијента или оштећеног лица, али смисао термина “оштећено лице” је да су то чланови уже породице пацијента, који су свакако оштећени нарушавањем здравља пацијента, као чланови уже породице. Очигледно је да је тужилац у односу на пацијенте у овој конкретној ствари (ВВ и ГГ), бивши зет, односно бивши муж, па се као такав никако не може сматрати чланом уже породице пацијента, односно оштећеним лицем у овом поступку. Притом тужилац је поднео предметни предлог против специјалисте др мед. ББ “зато што је пружио” медицинску помоћ ВВ и ГГ, а не зато што је ову помоћ ускратио или обавио нестручно, односно угрозио здравље својих пацијената. Како се тужилац у овој управној ствари појавио као неовлашћени предлагач, председник Суда части Регионалне лекарске коморе Београд правилно је дана 24.10.2014. године донео решење којим се овај поступак обуставља јер нису испуњени формални услови, а председник Врховног суда части Лекарске коморе Србије је дана 24.12.2014.године потпуно правилно донео решење којим је предметна жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Поступајући по поднетој тужби, у поступку претходног испитивања, Управни суд је донео решење 22 У 1453/15 од 24.04.2019. године којим је одбацио тужбу тужиоца АА из ... применом одредбе члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима. Имајући у виду одредбе чл. 43., 46. ст. 1. и 2. Закона о коморама здравствених радника, чл. 202. став 2. Статута Лекарске коморе Србије, Управни суд је нашао да тужба није допуштена, будући у конкретном случају тужба била поднета против коначне одлуке којом је одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења председника Суда части и Регионалне лекарске коморе Београд број Ди-42-534/2014 од 24.10.2014.године, којим је обустављен поступак покренут по предлогу тужиоца пред Судом части Регионалне лекарске коморе Београд, против спец. др. мед. ББ, специјалисте ортопедије, јер нису испуњени формални услови за вођење поступка, односно коначном одлуком није изречена ниједна од мера прописаних одредбом члана 43. Закона о коморама здравствених радника.

Дана 05.06.2019. године тужилац је поднео приговор, преко пуномоћника, посебном већу Управног суда против решења Управног суда 22 У 1453/15 од 24.04.2019. године. Посебно веће Управног суда донело је решење III-4 Ув 262/20 од 25.01.2022. године којим је уважен приговор поднет од стране АА, поднет од стране пуномоћника. Истим решењем поништено је решење Управног суда 22 У 1453/15 од 24.04.2019. године и одређено да ће се поступак пред Управним судом по тужби од 28.01.2015. године наставити.

Поступајући у извршењу решења посебног већа Управног суда III-4 Ув 262/20 од 25.01.2022. године, Управни суд је, имајући у виду одредбу члана 33. став 2. Закона о управни споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09) решавао у спору без одржавања усмене јавне расправе, будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је председник суда части Регионалне

лекарске коморе Београд на основу члана 202. став 2. Статута Лекарске коморе Србије, донео решење којим је обуставио поступак покренут по предлогу тужиоца пред Судом части Регионалне лекарске коморе Београд против спец. др мед. ББ, специјалисте ортопедије, јер нису испуњени формални услови за вођење поступка. Првостепени орган је овакву одлуку донео, а имајући у виду да је дана 24.09.2014.године тужилац поднео предлог за покретање поступка пред Судом части против спец. мед. ББ, специјалисте ортопедије, лекар Ургентног центра КЦС у Београду, наводећи да је именовани лекар мимо прописа, прекршивши лекарску етику и све позитивне прописе, примио на преглед пацијенткиње, бившу супругу и бившу свастику, овде предлагача, након истека 48 сати, од наводног повређивања, у мају месецу 2014. године. У претходном поступку, на основу самог предлога и поднетих прилога, првостепени орган је нашао да се предлог односи на доктора са лиценцом, али да именовани лекар у односу на овде подносиоца предлога није обављао никакву медицинску делатност, нити пружао било какву здравствену заштиту подносиоцу предлога, са којих разлога је нашао да није дозвољено вођење поступка пред Судом части. Тужени орган, одлучујући по жалби тужиоца, нашао је да је првостепени орган на основу неспорно утврђеног чињеничног стања правилно применио одредбу члана 202. став 2. Статута Лекарске коморе Србије и обуставио поступак покренут по предлогу тужиоца пред Судом части Регионалне лекарске коморе против спец. др мед. ББ, специјалисте ортопедије, правилно налазећи да нису испуњени услови за вођење поступка. Ово са разлога што је правилно првостепени орган утврдио да именовани лекар у односу на овде подносиоца предлога није обављао никакву медицинску делатност, нити је пружао било какву здравствену заштиту подносиоцу предлога, па у том својству није дозвољено даље вођење поступка пред Судом части. На основу свега наведеног, тужени орган је у складу са одредбом члана 202. став 3. Статута Лекарске коморе Србије, донео решење као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбама члана 40. Закона о коморама здравствених радника ((“Службени гласник РС” бр. 107/05, 99/10, 70/17-одлука УС) прописано је да члан коморе врши повреду професионалне дужности или угледа члана коморе ако: 1) поступа у супротности са одредбама закона којим се уређује здравствена заштита и закона којим се уређује здравствено осигурање у пружању здравствене заштите пацијентима; 2) повреди етички кодекс; 3) обавља здравствену делатност нестручно, односно у супротности са савременим достигнућима медицинске, стоматолошке, односно фармацеутске науке и праксе, или ако начини стручну грешку; 4) својим понашањем према пацијентима, другим члановима коморе или трећим лицима повреди углед професије; 5) у обављању здравствене делатности злоупотреби средства здравственог осигурања; 6) не испуњава обавезе члана коморе утврђене законом, статутом и другим општим актима коморе. Статутом коморе одређују се и друге повреде професионалне дужности или угледа члана коморе. Кривична или прекршајна одговорност, односно одговорност члана коморе из радног односа код послодавца, не искључује дисциплинску одговорност члана коморе по овом закону.

Одредбама члана 41. истог Закона о прописано је да ако се на основу чињеница до којих комора дође у поступку посредовања из члана 38. овог закона, као и из притужби грађана или из других околности, посумња да је члан коморе извршио повреду професионалне дужности или угледа члана коморе из члана 40. овог закона, комора покреће дисциплински поступак против свог члана пред судом части

Одредбама члана 43. истог Закона прописано је да За повреде

професионалне дужности или угледа члана коморе из члана 40. овог закона суд части може изрећи једну од следећих дисциплинских мера: 1) јавну опомену; 2) новчану казну у висини до 20% од просечне месечне зараде по запосленом у Републици, у месецу који претходи месецу у коме се казна изриче, по подацима републичког органа надлежног за послове статистике; 3) привремену забрану самосталног рада у обављању одређених послова здравствене делатности; 4) привремену забрану самосталног рада у обављању здравствене делатности.

Одредбама члана 47. истог Закона прописано је да застарелост покретања поступка пред судом части наступа истеком једне године од дана учињене повреде професионалне дужности и угледа члана коморе из члана 40. овог закона. (став 1.) Застарелост извршења мере из члана 43. тач. 1) до 4) овог закона наступа по истеку шест месеци од дана правноснажности одлуке о изреченој мери. (став 2.) Застарелост се прекида сваком радњом која се предузима ради покретања поступка пред судом части или извршења мере. (ств 3.) После сваког прекида рок застарелости почиње поново да тече, с тим да застарелост настаје у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико је по овом закону потребно за застарелост покретања поступка, односно извршења изречене мере. (став 4.)

Одредбом члана 218. став 1. Статута Лекарске коморе Србије (“Службени гласник РС”, бр. 111/06, 68/08, 14/10, 36/11, 43/11 и 22/12) прописано је да Судија који је спроводио истражне радње може покренути дисциплински поступак пред Судовима части на предлог пацијента, односно оштећеног лица или по службеној дужности, на предлог Скупштине Коморе, Управног одбора Коморе, Надзорног одбора Коморе, директора Коморе и Етичког одбора Коморе.

Одредбом члана 251. став 1. наведеног Статута прописано је да покретање дисциплинског поступка застарева истеком једне године од дана учињене повреде професионалне дужности и/или угледа члана Коморе из члана 195. овог статута. (став 1.) Застарелост се прекида покретањем поступка посредовања пред Комисијом за посредовање или Центром за медијацију и сваком радњом која се предузима ради покретања поступка пред Судом части или извршења мере. (став 3.) После сваког прекида, рок застарелости почиње поново да тече, с тим да застарелост наступа у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико је по одредбама овог Статута потребно за застарелост покретања поступка, односно извршења изречене мере, изузев када се ради о случајевима из става 5. и става 6. овог члана. (став 4.) Ако се због повреде против лекара - члана Коморе води поступак пред Судом части, а истовремено је покренут или се води прекршајни или кривични поступак за исти догађај, Суд части може застати са поступком пред Судом части до окончања предметног кривичног, односно прекршајног поступка. (став 5.) У случају из претходног става овог члана, застарелост пред Судом части не тече, односно наставља да тече од дана достављања Суду части правоснажне одлуке у предметном кривичном, односно прекршајном поступку. (став 6.)

Имајући у виду све наведено, као и цитиране одредбе, у конкретном случају више нису испуњени услови за покретање, па ни вођење дисциплинског поступка против лекара, који је обухваћен захтевом, овде, тужиоца, којим је инициран поступак пред Судом части Регионалне лекарске коморе Београда, будући да је протекло два пута онолико времена колико је, по одредбама Закона о коморама здравствених радника и одредбама Статута Лекарске коморе Србије, потребно за застарелост покретања поступка, а при том се не ради о случајевима из цитираног

члана 251. става 5. и става 6. Статута Лекарске коморе Србије.

Притом, имајући у виду исход дисциплинског поступка, чије провођење је захтевано у конкретном случају, те у вези са тим и захтев за одузимање лиценце лекару обухваћеном поднетим захтевом, то нема места провођењу поступка за одузимање лиценце, па стога ни достављање захтева на даљу надлежност органу надлежном за одлучивање о одузимању лиценце. Ово имајући у виду одредбу члана 197. став 1. тачка 4) Закона о здравственој заштити ("Службени гласник РС" бр. 107/05, 72/09-др.закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12, 45/13-др.закон, 93/14, 96/15), којом је прописано да Комора здравственом раднику привремено одузима лиценцу, ако је здравственом раднику изречена једна од мера привремене забране самосталног рада од стране надлежног органа коморе, због теже повреде професионалне дужности и угледа члана коморе, у складу са законом и статутом коморе, а што се утврђује кроз провођење дисциплинског поступка.

Са изнетог, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 11/09), одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех у овој управној ствари, па је применом одредбе чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 – одлука Уставног суда, 47/13 – одлука УС, 55/14 и 87/18), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 06.04.2023. године, 22 У 17456/22(2015)

Записничар
Сара Ресимић, с.р.

Председник већа-судија
Зорица Китановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП